DE BERENHUID

STADSBIBLIOTHEEK
J 1220

J. VLIEGER, AMSTERDAM.

Amprof. Lith. Amsterdam

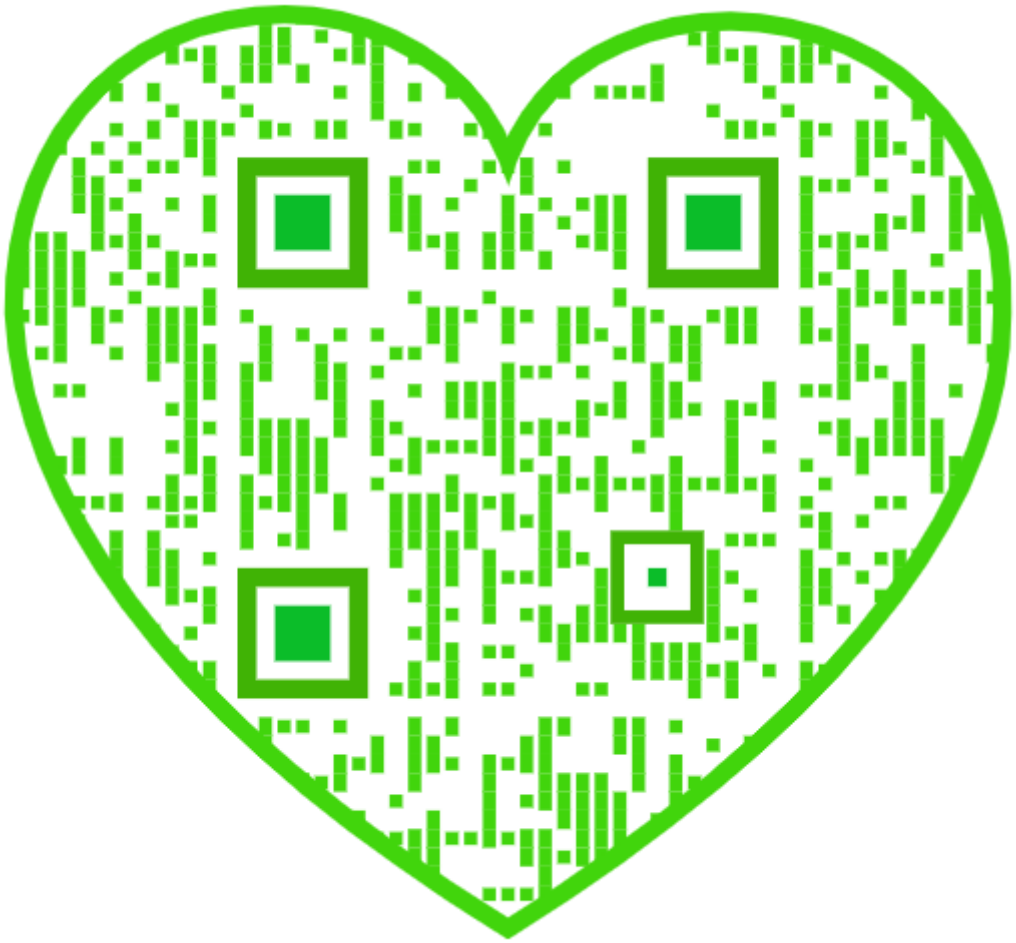

OK
Ber

OK

DE BERENHUID.

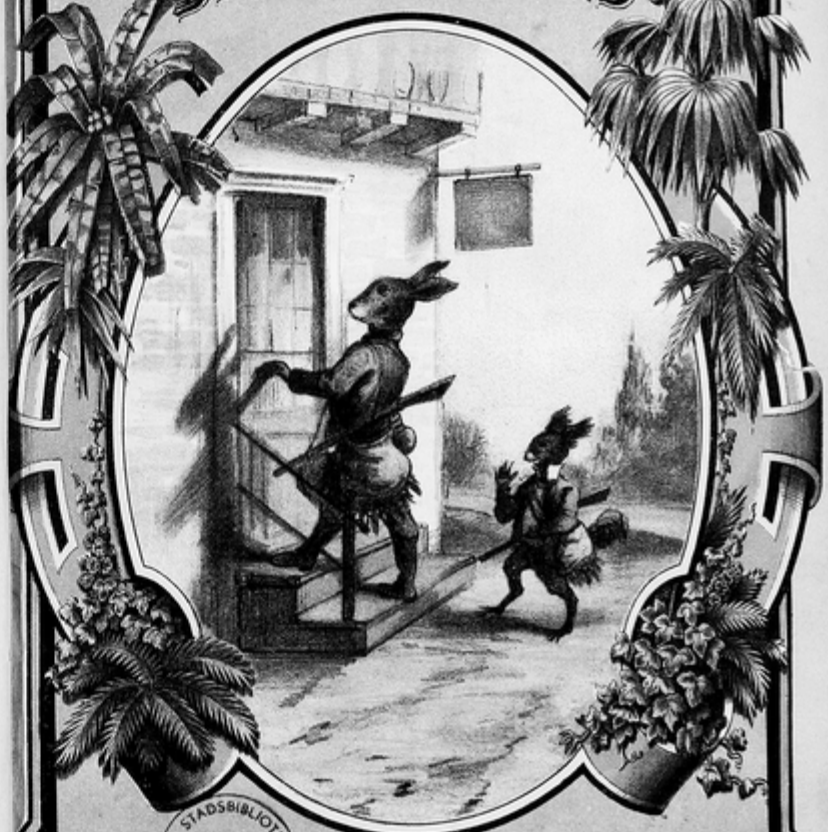

STADSBIBLIOTHEEK
J 1220

J. VLIEGER, AMSTERDAM.

Amand. Lith. Amsterdam.

Amand Lith Amsterdam

DE BERENHUID.

Zekere streek in Frankrijk, de naam is mij ontschoten, werd eens zeer onveilig gemaakt door een grooten beer, die zelfs menschen aanviel en in de geheele provincie schrik en ontsteltenis verspreidde. Een verwaand haasje besloot met zijn kameraadje, het eekhoorntje, jacht op den beer te maken en hem te dooden.

Met geweer en patroontasch, als on-

verschrokken jagers, gingen zij op een morgen op weg en spraken over de eer die hun te beurt zou vallen als zij den gevreesden beer gedood hadden en over de mooie goudstukken, die hun de berenhuid zoude opbrengen.

Vol vreugde stappen zij de herberg de *„Schuimende Kruik"* binnen en bestellen den waard een lekker maal.

Nadat zij zich te goed gedaan hadden vroegen zij den waard om de rekening maar te laat bedachten zij dat zij geen geld hadden.

Ons Haasje wist echter raad. Spoedig maakte hij eene teekening van den beren-

Amand Lith Amsterdam

Amand. Lith. Amsterdam.

huid en gaf die aan den waard, zeggende:

»Als wij nu straks den beer geschoten bebben zullen wij u de werkelijke huid brengen."

De waard was met die zonderlinge betaling niet zeer in zijn schik, maar voor het oogenblik moest hij er zich mede tevreden stellen.

»En nu op den beer los!" zeide de haas. »Laat hij komen, die wreedaard! Eén schot uit mijn geweer en het is met hem gedaan!" Pas had hij die woorden geuit of ziet, daar nadert de beer werkelijk.

Hij deed zijn morgenwandeling. Kalm

en rustig stapt hij voort, als een rentenier die op inspectie zijner landgoederen uit is.

Schrik had onzen jagers bevangen! Jager eekhoorn klimt zoo vlug hij kan op den top van den hoogsten boom en ons dapper haasje laat zijn geweer vallen.

Aan vluchten was voor hem niet meer te denken, daar zijne anders zoo vlugge beenen nu hun dienst schenen te weigeren.

Gelukkig bedenkt hij op het oogenblik nog eene list.

»Beren houden niet van een dood lichaam" dacht hij.

Amand. Lith. Amsterdam

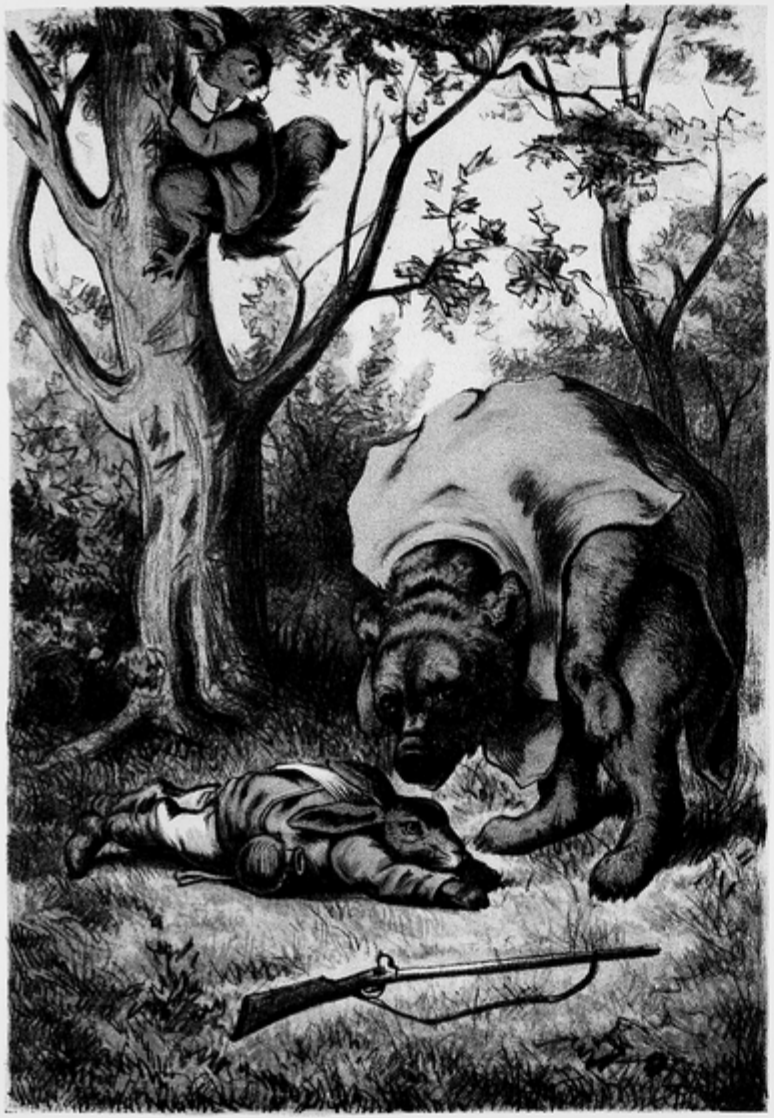

Hij legt zich op den grond neder, houdt zijn adem in, laat zijne ooren slap hangen en wacht wat er met hem gebeuren zal.

De beer naderde langzaam, ziet ons dapper jagertje, bekijkt en beruikt hem eens en meenende dat hij dood was, stapt beertje rustig voort.

Toen onze jagers zagen dat de beer weg was vatten zij een weinig moed, maar zulke groote vrienden als zij vroeger geweest waren, zoo groote vijanden werden zij nu.

En nu de waard.

Hij wacht nog altijd op de betaling

der rekening en bewaart zorgvuldig de teekening van den berenhuid.

Intusschen, ofschoon het nu al vele jaren geleden is, heeft ons haasje nog niet den berenhuid kunnen machtig worden.

Hij heeft zich echter voorgenomen niet meer zoo dwaas te zijn en liever eerst den beer te schieten vóór hij de huid verkoopt.

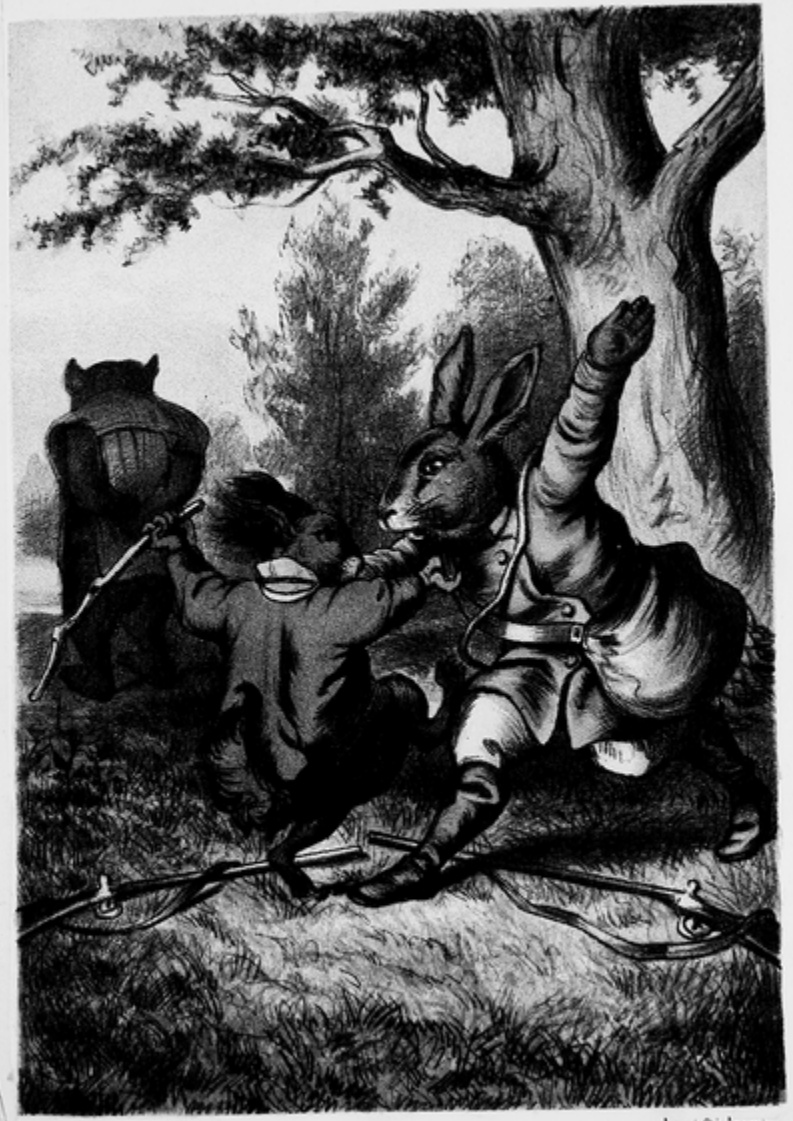

Amand Cph Amsterdam

Deze Serie bestaat uit:

A. B. C.

MIJNE OUDERS

DE PRINSENROOF

DE VRIENDEN DER JEUGD

DE GESCHIEDENIS VAN EEN ZWAAN

DE DOLLE RAM

DE SCHRANDERHEID DER DIEREN

DE KLEINE ONTEVREDENE

DE BERENHUID

DE ONGEHOORZAME KINDEREN

DE DRIE WENSCHEN

DE EIGENWIJZE KINDEREN

DE KLEINE GENERAAL.